

ՏԱՍՆ ԵՒ ԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
 Առանձին համարները 5 կոպեկով:
 Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:
 Օտարաբաղադրացիք գիտում են ուղղակի
 Тифлис. Редакция «Мшак».

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
 (Բացի կիրակի և տօն օրերէն):
 Յայտարարութիւն ընդունուում է ամեն շաբաթով:
 Յայտարարութիւնները համար վճարում են
 խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԴՐԱԿԱՆՆԵՐԸ

ՄՇԱԿ

ԱՄԵՆՕՐԵԱՅ ԼՐԱԳԻՐ

(ՏԱՍՆ ԵՒ ԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ)

ՆԵՐԿԱՅ 1884 ԹԻՒՆ

ԿՋ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԻ ՆՈՅՆ ԴԻՐԳՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄԱՅՈՎ

Պ Ր Օ Գ Ր Ա Մ Ա

I. ՏԵՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐԳԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: II. ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՎ ՅՕԳՈՒԱԾՆԵՐ: III. ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Ընդհանուր յօդուածներ, թղթակցութիւններ, լուրեր: IV. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Ընդհանուր յօդուածներ, թղթակցութիւններ, լուրեր: V. ԽՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ: VI. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ: VII. ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Ֆելիտօն, վէպեր, ինքնուրոյն և թարգմանական յօդուածներ գիտութեան ամեն ճիւղերից, թղթակցութիւններ: VIII. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: ԲԱՃԱՆՈՐԴԱԳԻՆ: Տարեկան 10 ռուբլ, վեց ամսուայ 6 ռուբլ, խրաքանչիւր ամսուայ 1 ռուբլ: ՀԱՅՏՈՎ համարները 5 կոպեկ: ՀԱՍՑԵՆ. Тифлис, редакция «Мшак».

Խմբագիր—Հրատարակող ԳԻՒԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Պատասխան Պ. Կ. Կոստանանի քննադատութեանը: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր: ԽՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ: — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Կրակ և բոց:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԱՍԽԱՆ Պ. Կ. ԿՈՍՏԱՆԱՆԻ ԲՆԵԱԿԱՆ ՏՈՒԹԵԱՆ

Մենք սուրբ ենք, որ մարդիկ ծաղրեն
 Այն բանը, որ չեն հասկանում:

Գէօթէ

Ես երկար ժամանակ սպասում էի կարող մի

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԿՐԱԿ ԵՒ ԲՈՑ

(Վէպ կատարելի)

Մ Ա Ս Ն Ա Ռ Ա Ջ Ի Ն

I.

Նա անպայման հաւատում էր իր կնոջը, և այդ հանգամանքը յուսահատեցնում էր նրա կնոջը: Մարտէլինան միայն քսան և երկու տարեկան էր: Նրա շքեղ չէկ մազերը, սև թերթեւունքներով շքեղատեսակ կապոյտ աչքերը, դեղնակի գծիկաձ շրթունքները և մարգարտի նման սպիտակ ատամները,—իրաւունք էին տալիս նրան գեղեցկուհի անունովելու: Մարտէլինայի կազմուածքը զբոսնակ էր. նրա ոտրիկ ուսերի գծադրութիւնները, իրանի պերճութիւնը և ճկուն մէջքը վայելչակազմութիւնը ընդհանուր հրճուանքի առարկայ էին. Մարտէլինայի շատ փոքրիկ ձեռքի մասին, նրա վր սրունք ունեցող փոքրիկ ոտի մասին ամբողջ չէգնեղաներ էին պատմելու... Եւ այդ սքանչելի կնոջը, որի առաջ խնայարձակ էին ամենքը, ով մի անգամ գնե՛ տեսել էր նրան, որը գիտէր զարթեցնել ընդհանուր կրկնապատութիւնը և յարգանքը, այդ կնոջ դատասարտութեան էր սարսափելի տանջանքը: Առաւօտից մինչև երեկոյ և, որ աւելի վառն է,—երեկոյից մինչև առաւօտ, Մարտէլինայի ամուսինը անուշաբուրեանք լսում էր նրա զրոյցները այն սիրախօսութիւնների և գովասանքների մասին, որոնցով նրան հանդիպում էին հասարակութեան մէջ, և միշտ մի և նոյն խօսքերն էր կրկնում.

քննադատութիւն իմ յօրինած մարդակազմութեան ձեռնարկի մասին, որ վերջապէս կարգացել «Վարժարանի» 1883 թ. № 1-ում, որ գրել է պ. Կոստանանը՝ ուսուցիչ Էլմիսանայ Գէորգեան ձեռնարանի:

Ես ուրախութեամբ կը կարգայի քննադատութիւն մի նայ լեզուազէտ բռնիքի, որ պարսպել է անատոմիական բառեր պատկերով և կազմելով, որ գիտէ մարդակազմութիւն, ֆիզիոլոգիա և համեմատական մարմնակազմութիւն, բայց ոչ լոկ լեզուազէտի քննադատութիւնը:

Պ. Կոստանանը մեղադրում է ինձ որ, 1) բարեխղճութեամբ չեմ վերաբերվել իմ սկսած գործին, որ 2) ես ոգևորված եմ եղել թիթև ուսումնասիրական գաղափարով և այդ յափշտակութեան մէջ ինձ ջարդող է երևացել հեղինակութեան անունը և շտապել եմ հրատարակել ձեռնարկս, որ 3) բա-

—Բաւական է, սիրելիս, այդպիսի դատարկ բաների մասին արժէ արդեօք խօսել: Ես անպայման հաւատում եմ քեզ, ես կատարելապէս հաւատացած եմ, որ դու օրինակելի կ'իս ես:

Բայց ինչ բանի վրա էր արդեօք հիմնուած այդպիսի վիրաւորական հանդատութիւնը: Միթէ Մարտէլինան ուրիշ կանանցից աւելի յիմար էր: Միթէ նա չէր ունենայ բոլորեւնայնութեան բոլոր տակ թաղցնել վարքի, բայց հետաքրքրի բոսնա: Ո՛հ, ամուսնու այդ հաւատը և նրա կատարելա ճանգարանները նմանում էր սառն արհամարհանքի, և ջանքի կնոջ իրան խորին կերպով վիրաւորված էր զգում:

—Միթէ նա չէր նկատում, թէ որպէս փայլաշու էին իր կնոջը: Միթէ նա չէր տեսնում, թէ որպէս Մարտէլինան բաժր էր բռնում աղիւն կնոջ դրօշալը, հրժարվելով զանազան դուարձութիւններից և պարահանդէսներից: Այո, վայելաբեր կուրացած էր իր հաւատով... Եւ շատ անգամ, երբ Մարտէլինան փորձ էր փորձում գրգռել ամուսնու խանդոտութիւնը, պատմելով նրան իր երկրպագուների բուռն խոստովանութիւնները, վայելաբեր կենտրոնացած ուշադրութեամբ աւանջ էր դնում կնոջ խօսքերին և վերջը ասում էր—

—Այդ բոլոր դատարկ բաներ են, սիրելիս, ես անպայման հաւատում եմ քեզ...

Ճամանակակից կանանց կէտը, ի հարկէ, չար փականց բառական կը լինէր իրանց տղամարդկանց այդպիսի վարմունքից և կրկնաբար օգուտ հարուստ մարդ էր և նրա տարեկան եկամուտը հասնում էր խիստ խոշոր գումարի: Մարտէլինայի գեղեցկութիւնը և նրա բարոյական յատկութիւն-

ուկազմութեան համար լաւ արդիւններ չեմ ունեւել, որ 4) իմ նախորդները գրուածներից օրուտ չեմ քաղել և ճանաչել եմ ինձ իբրև մի նոր փրկարար գործիչին, կարծեցեալ անապատի մէջ, որն իրօք անապատ է:

Պ. Կոստանանը տալիս է ինձ խորհուրդներ, թէ ինչ պատրաստութիւններ պէտք է ունենալ մարդակազմութեան ձեռնարկ պատրաստելու համար և այլն:

Կայց տեսնե՛ք թէ ինչի վրա է հիմնուած նա իր բաժնութիւնից առած խորհուրդները: Գործին տկեակ է թէ ոչ:

Ես սպաղրել եմ թիֆլիսում 1879 թ. մարմնակազմական կամ անատոմիական բառարան (80 բառից) որ բարկացած է 4 մասից, այն է՝ լատիներէնից հայերէն, ռուսերէնից հայերէն, յաւաքանից և վերջապէս, իսկ մարդակազմութեան ձեռնարկս տպվել է Երևանում 1881 թ. ինչպէս չափանալի է, որ ձեռնարկիս տէխնիկական բառերը վերջացած պէտք է լինեմ բառարանից:

Եւ Կոստանանը ասում է, որ ես ոգևորված եմ եղել թիթև ուսումնասիրական գաղափարով և այդ յափշտակութեան մէջ ինձ ջարդող է երևացել հեղինակութեան անունը և շտապել եմ հրատարակել ձեռնարկս:

Կայց բառարանիս յառաջաբանում ասված է, 1) որ ես 9 տարի շարունակ հանել եմ մեր գրականութիւնից անատոմիական բառեր: 2) որ ձեռքիս տակ ունեցել եմ վեներաբլում, վիեննայում, Պորտո տպագրված անատոմիային վերաբերեալ գրքեր: 3) որ գործարկել եմ 11 ամենահարուստ գիւն բառարաններ, որոնք գտնվում են պ. Սահարանի գրադարանում: 4) աւելորդ չի լինի ասել հիմայ, որ սկզբից մինչև վերջ կարգացել եմ Հոլիւոյան և Խոնդաբաշիանի բառարանները, որ մի գուցէ, մի կարեւոր բառ լինի այդ բառարաններում և աչքիս տակ ընկած չը լինի:

Պ. Կոստանանը մոռացել է, որ ես միայն չեմ խզմել այդ տէխնիկական բառերը, այլ ճանաչելով պատահած դժուարութիւնները, դիմել և խորհրդակցել եմ Պետերբուրգի այն ժամանակակից (1871—1877 թ.) բոլոր հայ ուսանողների հետ:

ները չնչին էին, համեմատելով վաղեմտիկ աչքի ընկնող արժանաւորութիւնների հետ: Նա ամեն աւագարելի վրա դերականցում էր ուրիշներից, որպէս նկարչ—նա մեղալ ստացաւ իր պատկերի համար, որպէս քաջ սպայ—արժանացաւ շքանշանի, և վերջապէս, որպէս գիտնական, ստացաւ պատուաւոր ընդունի ասպետական խաչ: Եթէ որ Ֆրանսիայում գոյութիւն ունենային ճարտիկութեան, գեղեցկութեան և բարեսրտութեան համար պարգևատրող հիմնարկութիւններ, վաղեմտիկ անկախած առաջին մրցանակը կը ստանար, և ընթացողումս հեղուկութեամբ կը հասկանայ, որ այդպիսի ամուսիններ խրաքանչիւր քայլափոխում չեն հանդիպում:

Վեներաբլները ձեռնապայտ սեղծող Նիցցա անց կացրին: Մարտ ամիսը մոտենում էր իր վախճանին, և այն օրերին, երբ փարիզիցիք դեռ ես երարում եմ վառարանների պայծառ կրակի մասին, Նիցցայում արդէն ծաղիկները անուշահոտութիւն են բուրում, և զբոսնողների կենդանութիւն առած խումբերը, ամառային հազուատներով լցնում են ձեռնկրները: Պրովանսի այրող արեգակը պայծառ կերպով լուսաւորում է կանաչ մարգալետները և կապոյտ ծովը. բայց նրա ճառագայթները ընդութեամբ փայլապալ են մարդու դէմքը, լցնելով նոզրն զմայտալ անկախութիւններով: Տաժմանակն ստացր ամառային ամառների բաժին է, սակայն արեգակը, որպէս սիրող հորահարս այժմ, այժմ միայն թող է տալիս նախաճաշակի ազագայ հրճուանքը: Ամենավառ երեւակայութիւնը չէ կարող ներկայացնել իրան հարաւային բնութեան այդ գեղեցկութիւնը. նա գիւթում է, նա լցնում է ձեր սիրտը փափկութեամբ, և ամենայնպէս չհարցնե՛ր ոչինչ են երևում,

Պ. Կոստանանը նոյնպէս մոռացել է, որ երբ նա ինքը Պետերբուրգում էր, բառարանս նայել և ուղղել է զլուսաւորանքս բառակազմութեան համար տէր-Գարբիէլ Պատկանեանը, որ պ. Կոստանանից պակաս հայ լեզուազէտ չէ, թէպէտ պ. Կոստանանը կարող է նրան չը հաւանել:

Նիթէ պ. Կոստանանը կարգար բառարանիս յառաջաբանը, կը տեսնէր, որ պատերազմի ժամանակ բառարանս տարել էի Կարին և այնտեղ շատ մարդկանց հետ խորհրդակցել եմ տէխնիկական բառերի մասին: Նոյն տեղից կը տեսնէր, որ հաւաքել եմ արարատեան դատարի բարբառում գործածվող տէխնիկական բառեր, որ ապացուցանում է թէ աշխատել եմ ժողովրդի գիտութիւնից էլ օգուտ քաղել:

Պ. Կոստանանը մոռացել է որ, երբ միտսին Պետերբուրգում էիք, ես մի անգամ խնդրեցի իրեն նայել անատոմիական բառարանս և նա ազնուաբար հրժարվեց, ասելով թէ ինքը չէ կարող այդ տեսակ բառարան քննել և տէխնիկական բառերն ուղղել, որովհետև նայելու ժամանակ համոզվեց, որ անպատրաստ է անատոմիա չը գիտենարու պատճառով:

Նիթէ պ. Կոստանանը կարգացած լինէր բառարանիս վերջաբանը, ուր գետնեղել եմ իմ կազմած 40 նոր բառերը իրանց բացատրութիւններով, կը համոզվէր, որ դրանք ունեն անատոմիական կամ ֆիզիոլոգիական միտք և դրանց տեղ մեր գրականութեան մէջ ուրիշ բառ գտնելն անկարելի է, որովհետև կամ չը կայ կամ անմիտ թարգմանութիւններ են:

Պ. Կոստանանը չէ հակակցել, թէ ձեռնարկիս մէջ, ինչպէս համար խրաքանչիւր տէխնիկական բառից յետոյ դրել եմ դրա լատիներէն նշանակութիւնը, որ նա համարում է հակամանչակարժական, կարծելով թէ այդ լատիներէն բառերը պէտք է սովորեն մեր աշակերտները: Սրանից երևում է, որ պ. Կոստանանը չէ կարգացել ձեռնարկիս յառաջաբանը մարդկայէս, ուր տալիս եմ բացատրութիւն (տ. երևա 12): Այդ լատիներէն բառերը չեմ դրել, որ անպէր անեն Գէորգեան ձեռնարանի և Ներսէսեան դպրոցի աշակերտներով իրականութեան հետ: Բայց հարաւային արեգակը կատակ անել չէ սիրում: Նրա փայլապալ ճառագայթները ճակատագրական կերպով ազդում են մարդկային սրտերի վրա: Կանաչք և տղամարդիք միակերպ խնայարձակ են նրա ամենագոր իշխանութեան առաջ. բարեկամական յարաբերութիւնները փոխարկում են սիրոյ, սէրը աճում է մինչև կիրքը և հասնում է փոթորկային յայտնութիւններով...

Խօսելով վաղեմտիկ մասին ես ցոյց տուի նրա արժանաւորութիւնները, բայց ոչ մի խօսքով չը յիշեցի նրա պակասութիւնները... և դրանք այնուամենայնիւ գոյութիւն ունեւին, գտնէ Մարտէլինայի աչքում: Եւ իրաւ, ինչ կարող է աւելի սարսափելի լինել զանի, գեղեցիկ կնոջ համար, սիրող և հաւատարիմ ամուսնու համար, քան մըրցութեան զբացմունքը: Մարտէլինան գիտէր, որ իր ամուսինը խորին կերպով սիրում է ընական գիտութիւնները և, նկատելով որ նրա բոլոր մտածութիւնները կանված են այնպիսի խնդիրներով և տեսութիւններով, որ հասկանալ ինչն էր չէր կարող—չարաչարվում և տանջվում էր: Անկարողութիւնը բաժանել սիրող մարդու հետ նրա յուզմունքները, հոգեւոր և ուրախութիւնները, անընդունակութիւնը հետեւել նրա յառաջադիմութիւններին—սիրող գերեզմանն է: Մարտէլինան սրտի ցտուղ հասկանում էր այդ և նախանձում էր իր ամուսնու սիրոյ վրա դէպի աւելի հակառակորդը—գիտութիւնը:

Նիթէ խանդոտութեան տանջանքները զրգուում է ձեր մէջ ուկորներով և ջրերով մի կենդանի մարդ, եթէ նրան կարելի է տեսնել և լսել—այն ժամանակ յայտնվում է կուր հնարաւորութիւն: Բուռն կերպով սիրող կնոջ հետամուտ կը

կերտները, որ իմ կարծիքով էլ նրանց համար բոլորովին անօգուտ կը լինին, այլ դրել եմ այնպիսի անասուններ, որ այդ լատիներէն բառերն ստացել են քաղաքացիութիւն գիտութեան մէջ և որոշում են մարմնի մասերը (թէպէտև դրանցից շատերը բոլորովին անմոտ են): Լատիներէն այդ բառերը դրել եմ գլխաւորապէս այն մտքով, որ դրանց օգնութեամբ ցանկացողները կարողանան օգուտ քաղել անասունական պատուական նկարներից (ատլանտիդից), որ տարածուած են Եւրոպայում: Այս ստղանների վրա սովորաբար մարմնի մասերը նշանակուած են լատիներէն անուններով: Իմ ձեռնարկը գործ ածելիս կարող են օգուտ քաղել եւրոպական ատլանտիդի ընդհանուր պարտադր մեր վարժապետները և մեծ աշակերտները:

Չեռնարկի նման կազմուած են ուսուցչական ձեռնարկներ, այսինքն ուսուցչական կից գրած են լատիներէն անունները, նոյն նպատակներով:

Պ. Կոստանեանը մեծ պակասութիւն է համարում, որ ձեռնարկի մէջ չը կան պատկերներ: Սրանից երևում է, որ պարտք չէ կարգացել նաև ձեռնարկի յառաջաբանը ամբողջապէս, չէ կարգացել, որ ևս ինքս ցատու եմ (տ. երես 12) որ ձեռնարկի պատկերազարդ չէ: Հարկաւոր եմ համարում ասել, որ անասունային մի ձեռնարկի մէջ պէտք է լինեն կամ լաւ պատկերներ (որ շատ թանգ են) կամ բոլորովին չը լինեն, որովհետև հազարապատիկ լաւ եմ համարում դնել հայերէն տեխնիկական բառերին կից դրանց լատիներէն նշանակութիւնը, որպէս զի կարելի լինի օգուտ քաղել Եւրոպայում տարածուած ատլանտիդից, քան թէ ձեռնարկի նկարել տալ, ինչպէս մեզանում շատերն անում են: Երևում է, որ անասունային մի ձեռնարկի մասերը զիտեցողները կարող են դժուարութեամբ գտնել և ոչ թէ սովորողները: Այս բանում համոզուելու համար պէտք է որ մարդ տեսած և ուսումնասիրած լինի մի քանի անասունային լաւ ատլանտիդի և հայոց անասունային ձեռնարկների անձուհի պատկերները:

Վերջիցեալ ասածներիցս երևում է 1) որ անուշադիր չեմ թողել իմ նախորդների աշխատանքները, այսինքն մեր գրականութիւնը:

2) Մարդկային ձեռնարկի պատրաստութեան արտաքին կազմուած: Որքանի որ արտաքին կազմութիւնն ուսումնասիրական գաղափարով:

3) Բառեր գտնելու համար օգուտ եմ քաղել հայերէն ձեռնարկներից և ամենապատուական բառարաններից:

4) Խորհրդակցել եմ շատ մարդկանց հետ, որ պակաս սխալվեմ և կարողանամ ձեռք բերել ժողովրդական անասունային վերաբերեալ բառեր: Այդ բոլորն արել եմ գիտեցաւով, որ անասունային ձեռնարկի համար, օպերային թատրոնի բնույթ վրա երևացող գեղեցիկ երգչուհիները և պար եկող կանայքը փայտէ պարծանապատանքները էին թվում նրան և նա երբեք հետադեմով չէր նայում նրանց վրա:

Այդպիսի անուշադիր ձեռնարկի յօդադրութեամբ կը ներքի նրան: Ամուսնացած մարդուն վայել չէ սպասելու ճաշակը և տեսողութիւնը: Բայց մի և նոյն ժամանակ վաղէնուց յայտնուած պարսկապարտ էր մանրագիտական հետազոտութիւններով խորաբեր կատարելագոյն փաստ և արդարութիւն հանած փորձերը, փթիղ վերջը կամ կանգնած ջրի կաթիլը նիւթ էին մատակարարում նրան մէկ ամբողջ ամուսնայ աշխատանքի համար. պատմելով իր հետազոտութիւնների յայտը հետախնդրելու մասին, Վալէնտինը ցնորութիւնից չնայապարտ էր լինում, բայց, համակրութեամբ չը հանդիպելով արտում խոնարհեցնում էր դուրսը:

Ես կատարելագոյն հասկանում եմ, թէ որպիսի անագին նշանակութիւն ունի մարդկութեան բարբորութեան համար սեր ունենալ գէտի գիտութիւնը, բայց մի և նոյն ժամանակ, ես հողում չգտի խորում և Մարտիկային: Միթէ նրա համար հեշտ էր հայտնել այն մտքի հետ, որ ամուսնային մոռանում էր իրան մանրագիտական գործիքների պատճառով: Ապրելի զաւթախնդրը և նկարալայել զարանձանները, արևածուղ կամ ծովի տեսարանը լուսնակ գլխերում, որոնցով Մարտիկային հրապարակ էր նրան զուարճանալ:—այդ բոլորը ոչինչ զին չունէր Վալէնտինի համար... Իսկ ընդհակառակն նա ամբողջ ժամերով կանգնած էր որ և է կեղտոտ գուլի մտ, և վերջում էր գործերի կամ մտղաների կեանքը: Մարտիկային լուսն տանջուած էր, և նրա սերը դէպի Վալէնտինը չէր փոխուած, չէր հանգչում, բայց նա անհամբերութեամբ սպասում էր ձեռնարկին սեղանի վախճանին, որ կարողանայ Նիցցա գնալ: Այստեղ, հարաւի այդ շքեղ անկիւնում, Մարտիկային դատարարութեամբ էր խանդութեամբ ամենօրեայ տանջանքներին, նրա հակառակորդը, խիստ փոքրիկ էակը, որը հողի տեսանքին էր մարդու աչքին, միշտ գտնուած էր Վալէնտինի առանձնատեսակում, և երբ պատահում էր, որ Վալէնտինը մինչև անգամ կարճ ժամանակով դուրս էր գնում տանից,—նա երկիւղից դողում էր գունատութեամբ էր, մտածելով թէ նրան կարող է մի որ և է զփառութիւն պատահել: Նա բանալիքով կողպում էր առանձնատեսակի դռները և, տուն վերադառնալով, շտապում էր հանդատանալ, համոզուել, որ նա (եակը) կենդանի և անվնաս է:

Վալէնտինի ջնջուած հոգածութեան առարկան և Մարտիկային ատելի հակառակորդը էր բազմորովայն ինֆուզիան *) (infusoire polygastrique), որի դրոշմից չէին կասկածում մինչև անգամ Վիտարիան և Նիցքեյը մեծ բնագէտները: Մի ինչ-որ կերտում ջրի գուրի մէջ Վալէնտինը գտնաւ այդ հազարապատիկ կենդանի, և զանազան նախազգուշութիւններով սեղանից նրան իր մաս: Ամբողջ ժամեր անցկացնելով ինֆուզիաների կեանքի գիտութեամբ, Վալէնտինը ինչ-որ անգամ կարող էր իր ամուսնու երկուսն իր կողքին կից կից: Վալէնտինը փոխադրուած էր Վալէնտինի փոխադրուած վրա, որպէս իր գիտական գիտողութիւնների առարկայի վրա:

Հարաւային բնութեան կատարելի գեղեցկութիւնը ամենին տպաւորութիւն չէր գործում Վալէնտինի վրա, կանացի չքնադուրեւը գոյութիւն չունէր նրա համար, օպերային թատրոնի բնույթ վրա երևացող գեղեցիկ երգչուհիները և պար եկող կանայքը փայտէ պարծանապատանքները էին թվում նրան և նա երբեք հետադեմով չէր նայում նրանց վրա:

Միական բառարան կազմելը մէկ մարդու ոյժից վեր է:

Հասկանալի է, որ ես ակելի եմ արել, քան թէ պահանջում է պ. Կոստանեանը, բայց իմ ասածը նրան անյայտ է եղել, որովհետև թէպէտև և նայ լեզուագէտ է, բայց աւելորդ է համարել մտախնայ բառարանիս հետ:

Տեսնենք թէ պ. Կոստանեանը ինչպէս է կատարել իր գործը որպէս կրիտիկոս. պ. Կոստանեանը ձեռնարկի մէջ թողի մասին ոչ մի խօսք չէ ասում: Նա այդ բանը աւելորդ է համարել անասունային չը գիտեցաւ, պատճառով: Նա անձանթ էր դրել իմ անասունային բառարանին հետ, ի հպիէ նոյնպէս դրա յառաջաբանի և վերջաբանի հետ: Նա չէ կարգացել մարդկային ձեռնարկի յառաջաբանը ամբողջապէս: Բայց քննարկութեան համար սրել է իր գրիչը:

Չարմանալի է, որ պ. Կոստանեանը ընտրատում է մի ձեռնարկ, քանի որ այդ բանը նրա ոյժերից վեր է: Նա չի հասկացել որ մարդկային մտկոյն միարբերեալ խօսքեր և ձեռնարկներ, քրոնիկոս համար բառարանի չէ հայերէն գիտելու, այլ անհրաժեշտ հարկաւոր է գիտեցաւ մարդկային ձեռնարկի, որ պ. Կոստանեանը չը գիտէ:

Պ. Կոստանեանը բառարանում է ընդհանուր ֆրանսերով, նա ասում է, այս ինչ խօսքը վատ է կամ կազմած է մեր լեզուին հակառակ բայց ինչի է վատ և լաւ որն է կամ ինչի է լաւ: Հակառակ և որը լեզուին հակառակ չէ, սպասել խորը բաների մէջ նա չէ մտնում, որովհետև ինքը լաւ գիտէ, որ այդ խորը բաների մէջից չուրս գալ չէ կարող, այդպէս գործերից դուրս գալու համար անասունային գիտութիւն է հարկաւոր, որ նա չունի, այս ինչ շատ քաջ յայտնի է:

Ես չը գիտէի որ պ. Կոստանեանը իրեն խոսում է համարում անասունային բառեր իմաստում և նորերը կազմելու կամ համոզուած է որ մի դրականութեան մէջ կան բոլոր անասունային հայերէն բառերը: Ես ուրախ եմ, որ նա ինքը իրեն գիտուն է յայտնում այդ գործում: Ես հէջ այդ գործում գիտուն մարդ եմ պտուում: Եթէ որ Կոստանեանը ցանկանայ, ես կը ներկայացնեմ նրան «Առողջապահական օրէթիկոս» բոլոր անասունային այն բառերը, որ թարգմանուած են համապատասխան բառեր չը գտնելու պատճառով, որոնցից ես ինքս գտն չեմ: Մէ. և նոյն ժամանակ կը ինքզին պ. Կոստանեանին, որ ինքը ներկայացնի այն տեխնիկական անասունային բառերը, որ նրա կարծիքով վատ են կամ կազմած են հակառակ մեր լեզուին և ցոյց տայ դրանց սխալը, ի հարկէ ներկայացնելով վատ խօսքերի տեղ յարմարները:

Ապտում եմ պ. Կոստանեանից, ինչպէս հայ լեզուագէտից, օրագրի միջոցաւ, բո՛ւ հայկական

կան, անասունային ընտիր բառեր: Այս ձեռնարկը, կամ միջոցը շատ երկար է և ժամանակի մեծ կորուստ կը պահանջի, բայց ինչ այնչափ ցանկալի է և կարևոր է մեզ հայերիս ունենալ անասունային վերաբերեալ հայերէն ընտիր բառեր, որ ես պատրաստ եմ դո՛ւնել այնքան ժամանակ ինչքան հարկաւոր լինի:

Երկրորդ առաջարկութիւնս է պ. Կոստանեանին, որ շուտ կը հասցնի մեր նպատակին—բանալ նրա հետ էջմիածնում կամ Նիքսում բանաւոր (բերանացի) վիճարանութիւն անասունային բառերի մասին, մեր տեղական ինտելիգենցիայի ներկայութեամբ, սրանց կատարելագործելու մտքով, որ հետաքրքիր կը լինի թէ բնագէտների և թէ ֆիզիոլոգների (լեզուագէտների) համար:

Պ. Կոստանեանը, ինչպէս լեզուագէտ, յոյս ունի որ կընդունի առաջարկութիւններիցս գոնեա մէկը:

Յոյս ունեմ, որ պ. Կոստանեանի խօսելուն գործ էլ պէտք է հետևի:

Պ. Կոստանեանին ինչքան ակելի սխալներ գտնի իմ անասունային բառարանի մէջ, ես այնքան ակելի շնորհակալ կը լինեմ նրանից, որովհետև կարելի է որ այդ միջոցով գտնենք մեր բժշկականութեան համար ակելի ընտիր բառեր:

Այս տեսակ բառազբեր կազմելով պարտաւոր եմ օտար երկրներում միայն ակադեմիաները, որ նստած են գիտական, լեզուագէտ բժիշկներ և ոչ թէ Կոստանեանի և ինչ նման մարդիկ: Բայց մենք էլ անենք, ինչ որ կարող ենք:

Բժ. Լեւոն Տիգրանեանց

ՆՅՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԹԻՖԼԻՍԻ քաղաքային վարչութիւնը յայտնում է հետևեալ տակա քաղաքի առաջին հարկաւորութեան միջոցների վրա փետրվարի 1-ից մինչև մարտի 1-ը: Թիքած հացի ֆունտը կրողաշտկա ալիւրից արժէ 5 կոպէկ, ցորենի ալիւրից առաջին տեսակի 3 կոպէկ, երկրորդ 2 1/4 կոպէկ: Տեղական թնորի մէջ թիքած 3 1/2 կ., երրորդ 3 կոպէկ: Կրողաշտկա ալիւրից թիքած հացը ցորենի ալիւրի հետ ստան, լաւաշներ ստալին տեսակի 5 կոպէկ ֆունտը, երկրորդ 4 կ., երրորդ 3 1/2 կոպէկ: Տաւարի մի ֆունտը արժէ առաջին տեսակի 9 կոպէկ, երկրորդ 8 կոպէկ, սուրճի 16 կոպէկ, ուլարի մի ֆունտը 9 կոպէկ, խոզի մի ֆունտը առաջին տեսակի 8 կ., երկրորդ 7 կոպէկ:

Կիրակի, 5-ին փետրվարի, լինելու է ԹԻՖԼԻՍԻ ժողովրդական պարահանգէս յօդու «Հայոց Բազմաբանական Ընկերութեան»:

ԵԿԱՏԵՐԻՆՍՊՈԼ քաղաքի հայոց ծխական հոգևոր ուսումնարանի հոգաբարձուհի Մարիամ Մէլքեանց խնդրում է մեզ անել հետևեալը: «Անցեալ դեկտեմբեր ամսին մեր ծխական և հոգևոր ուսումնարանի օգտին արված ներկայացման չը կարողանալով անձամբ ներկայ գտնուել տեղիս գաւառապետի կնիք, տիկին Շերեմետովա յոճուաբի 26-ին ուղարկեց ծրարեալ 25 բուլլ նոյն ուսումնարանին: Չը կարողանալով ստորագրել այն շնորհակալութեան թերթին, որ ուղղված էր յարգելի տիկնոջ ուսումնարանի վարչութիւնից, յայտնում եմ մեծարգոյ տիկնոջ իմ խորին և ջերմ շնորհակալութիւնը հրատարակաւ:»

ՍՈՒՐԱՄԻՑ մեզ գրում են, որ երկաթուղու կայարանում անկանոտութիւններ են լինում: Օրինակ շատ անգամ կատան բանում են գնացքի գալուց ոչ թէ կէս ժամ առաջ, այլ շատ շատ տաս, կամ հինգ րոպէ առաջ, այնպէս որ բոլոր երթևեկողները չեն կարողանում ստանալներ վերցնել:

Ստացանք Երևանից, բժիշկ Լեւոն Տիգրանեանից, 10 բուլլ Բաֆֆիի յօրէինների առիթով և յանձնեցինք որ հարկն է:

Պ. Տիգրան Գլուպեանց խնդրում է մեզ տպել հետևեալը. «Հուտով թարգմանութեամբ կը վերջացնեմ Աւենարուսի «Муравей-БОГАТЫРЪ» անունով գրքիցը, դրա պատճառով խնդրում եմ միւսներին դուր տեղը չը ձեռնարկին այդ գրքիցը թարգմանելու:»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Köln. Zeitg.» խօսում է Ռուսաստանի և Բալթիկայի յարաբերութիւնների մասին: Լրագիրը մտաբերում է Գերսի և «Neue Freie Presse» լրագրի թղթակցի խօսակցութիւնը և մանաւանդ ուսուցչական միջնակարգի հետևեալ խօսքերը. «Բալթիկայի հարցը ակելի անձնականութիւններին էր վերաբերում, քան թէ քաղաքական մտքերի»: Գտնէ իշխում Ալեքսանդր շատ շուտ մտայնալ, թէ նա ինչով է պարտական Ռուսաստանին:

«Temps» լրագրին Վիեննայից գրում են, որ, չը նայելով նշանաւոր քաղաքական հարցերին, մինչև այժմ չէ անհետացել Գերսի Վիեննա այցելելու տպաւորութիւնը: Վիեննայի լրագրներից մէկը Գերսին անուանեց մինչև ֆանատիկութիւնը խաղաղութեան կողմնակից և երբ այդ խօսքերը հարողեցին ուսուցչական գործերի միջնակարգին, նա ասաց. «Աստուած տայ, որ բոլոր պետութիւնների մէջ ինչ նման ֆանատիկութեամբ ձեռք բարկեց երիտասարդ գիտնականը շուտապէս երկարացութիւնների հասնելուն, նա վճռեց անպատճառ մի կաթիլ կաթ ստանալ ինֆուզիայից, և վերջապէս, երկար նեղութիւններից և յամառ աշխատանքից յետոյ, կարողացաւ ստանալ թանկագին հեղուկի 1/10,000 կաթիլը: Կարելի է աներկրայ ստել, որ ինձօք, Օլիմպոսի աստուածուհին, որը ըստ հին ասացածի, այնպէս նշանաւոր էր իր կաթի առատութեամբ, որ կարող էր կերակրել հազարաւոր սովեակների, —չնչին բան էր երևում Վալէնտինի աչքում, համաձայնելով նրա սիրական-ինֆուզիայի հետ: Մարտիկային դատարար չունէր և շատ բնական է, որ ջահիլ կնոջ սիրոյ, յնքութեան և հողածուրթեան արտուածարական իր իր միակ ժողով մարդը, իր ամուսնից, բայց նա, խտաւարեալ, չը գիտեր գնահատել իր կնոջ սերը... Տարակուսութեան րօպէներում, Մարտիկային դիտում շատ անգամ յղանում էր այն մտքը, որ, զփառութեան դէպքում, Վալէնտինը կը շտապէր փրկելու իր գիտական գանձերը, իր գործիքները և խոչորացոյցները, բոլորովին մոռանալով իր կնոջը: II.

Եւ այդպէս, Մարտիկային աչքում, Վալէնտինը բառական խոչը պակասութիւններ ունէր, բայց ես կատարելագոյն հրաժարում եմ կրկնել այստեղ այն բոլոր նախադրանքները, որ կարող կը լինէր իր ամուսնու երկուսն իր կողքին կից կից: Վալէնտինը, երիտասարդ գիտնականի պակասութիւններից մէկը յանցանքի էր փոխուած. Վալէնտինը ֆտառախտ էր և չէր ծածկում իր համոզմունքները, հաստատ հաստ ունենալով, որ ոչ մի մալ չի ընկնի մարդու գլխից առանց ամենագոր ճակատագրի: Մարտիկային,—չեւր և

*) Այդպէս են անուանում ջրածին ամենամաքու կենդանիները, որոնց կարելի է տեսնել միայն ամենաստուտիկ մեծացող խոչորացոյցով:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԹԵՅ ԱՌԱՋԻՆ ՀՈՒՆՁԻ այս տարի չափազանց ԳՈՅՆԱՒՈՐ ԵՒ ՀՈՏԱԻԷՏ: Այդ թէյից ստացված է ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ մէջ 50,000 ՓՈՒՆՏ և ծախվում է 25% էժԱՆ քան թէ ուրիշ տեղը այսինքն լաւ 40ն90 թէյ 1 ր. 10 կ. մինչև 1 ր. 20 կ., շատ լաւ 00ն30 թէյ 1 ր. 40 կ., դեռազանց ՄՈՆԻԵՐ թէյ 1 ր. 60 կ. (այս թէյը ամեն տեղ ծախվում է 2 ր. և 2 ր. 50 կ.), ԿԱՍՍԱՒ թէյ 1 ր. 80 կ. և ամենալաւ ՖՈՒՉԷՖՈՒ թէյ 2 ր. Ֆունտը քարշը առանց թղթի: Եղյն տեղը սովորաբար լինում է 500 ԵՐԿԱԹԷ ՄԱՀԱՍԱՎԱՆՆԵՐ 6 ր.—60 ր.: ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՂ մաղերի համար: Երկաթէ ԳՐԻՉՆԵՐ ամբողջ կովիասի համար, շօղաղ ՖՐԱՅ, շէֆիլդի ԳԱՆԱԿՆԵՐ, հրացաններ ԳԱՌՈՒ, ԲԷՎՅՈՒՆԵՐ ՎԷՖԻԼԻ, ԲԱՐՆԷԻՒԹ Թամբեր, ՇՎԱՐՅԻ այրմաներ: **ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ** զանազան է թիֆլիսի մէջ, Կիտրոյի փողոցի վրա Արծրունու դայէրէում № 156, 157, 158, 159, 160: Եղյն տեղը մեծ քանակութեամբ ԵՐԵՒԱՆՆԵՐԻ և աղամարդկանց մահճակալներ 25% էժան քան թէ ուրիշ տեղ և 10% էլ զիջումն:

3—100

ԾԻԱԽՈՏԻ ԳՈՐԾ. „ԵՂԲ. ՍԱԼԻ-ՕՂԼԻ“

Պատու ունի յայտնել ծիող յարգելի հասարակութեան, որ արդէն արտադրել է տաճկական և տեղական ընտիր ծխախոտներից սիգարէտ կաներ և պախիտոսներ, որոնք վաճառվում են թէ թիֆլիսի թէ այլ քաղաքների նշանաւոր ծխախոտ ծախս անողների մօտ: Առաւելագոյն առաջադրվում են սիգարէտկաները «Литурга—ачедо» և պախիտոսները «Филда» կոչվածները: Փոստով պահանջողների ճանապարհի ծախքը գործարանը իր վրա է ընդունում:

2—3 (2)

ԱՆՍԱՌՆՆԵՐԻ ՀԻՒԱՆԳԱՆՈՑ որ հիմնված է կենդանիների հովանաւորութեան ընկերութեանից զանազան է Սաղի վրա, Կախիտի-Չիլիլի տանը: Հիւանդները ընդունվում են ամեն օր առաւօտեան 10—12 ժամը: Խորհուրդի և դեղատոմսի վճարը 20 կ., խիղ դեղերը այն դեռով որով ձեռք է բերում հիւանդանոցը: Աղքատները այդ բոլորը ձրի են ստանում: Առողջ կենդանուն քննելու համար 1 բուրլ է վերցվում: Հիւանդանոցներին ընդունում են հետեւեալ անանաբոյժները. Շէյն-Ֆոզել Երկուշաբթի, ձիտովսկի Երեքշաբթի, Ֆիլիմոնով Հորեքշաբթի, Բայրամով հինգշաբթի: Այլինտան ուրբաթ, Մէշէրսկի շաբաթ և Վալիլովսկի կիրակի: Վերջին անանաբոյժը ապրում է հիւանդանոցի մէջ:

ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԻ ԿԱՅԷՆԻ ԿՏԱԿԸ
ՎԷՊԵՐ
ԶԱԽԵՐ-ՄԱՉՈՒԻ
Թարգմանեց
ՐԱՖՖԻ
ԳԻՆՆ Է 1 ՐՈՒԹԸ 20 ԿՈՊ.
Թիֆլիսում վաճառվում է
«Մշակի» խմբագրատանը—«Կենտրոնական գրավաճառանոցում»—«Կովկասեան գրավաճառանոցում»—Պ. Շահվերդեանի պալիտում:
Ստարաքաղաքայից կարող են դիմել թարգմանչին այս հասցեով:
Въ ТИФЛИСЪ. Редакция „Мшакъ“.
РАФФИ.
7—30

„ԱՂԲԻԻՐ“

Այս տեսակ № 2 (փետրուար) և ուղարկվեց բոլոր բաժանորդներին: ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹԻՒՆ

Տատն ու կովը Գ. Շահվերդեան
Բնկուղենի Ա. Մեհրաբեան
Սառնամանիք (բանաստեղծութիւն) Ղ. Աղայեանց
Գիշերապահ Մկրտիչ Երազը Կ. Մ. Շահնազար.
Գեղջուկ (բանաստեղծութիւն) Վաչագան
Պարոյր Հայկազն (Շարունակութիւն) Բաֆֆի
Կաշաղակներ կուրբ աղուէսներէ հետ Պրոֆ. Բոզդաւնով
Թարգմ. Յ. Ստեփանեան

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍ

Էլեքտրականութիւն I Ն. Ա.
Կենդանիներ, բոյսեր և հանքեր (բնագիտական զրոյց ըստ Պ. Բէրի) II Գ. Մ.

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼԻՔ
Անբախտ խալիֆայ Մելիք

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ
Հանելուկներ (4 հատ.)
Բեքուսներ (6 հատ.)
Յայտարարութիւններ:
Բաժանորդագրութիւնը շարունակվում է:

ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԻ

(առանձին փոփոխութեամբ)
ՇԻՐՎԱՆՁԱԳԵԻ
„ԳՈՐԾԱԿԱՏԱՐԻ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻՑ“
ԵՒ
„ՀՐԴԵՀ ՆԱԻԹԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆՈՒՄ“
աշխատասիրութիւնը
ԱՐԺԷՔ 50 ԿՈՊԷԿ.
Կարելի է ձեռք բերել թիֆլիսի մէջ կենտրոնական գրավաճառանոցում, Աղէքսանդր Մովսիսեանի մօտ, և «Աստուածատրեանց և ընկ» առևտրական տների մէջ կատալիչեակցի փողոցում, Զուբալովի տանը:
Հրատարակիչ—Աբէլ Ապրէսեանց

ԱՆԳՐԿՈՎ ԿԱՍՏԱՆ ԵՐԿԱԹՈՒՂՈՒ ԳՆԱՅՔՆԵՐ

ՃԱՆԱՊԱՀՈՐԳՆԵՐԻ ԳՆԱՅՔՆԵՐ ԲԱԹՈՒՄԻ ԵՒ ԲԱԳՈՒԻ ՄԷՋ

Կայարան	Գալիս է	Գնում է	Կայարան	Գալիս է	Գնում է
Բաթում . . .	—	8—	Բազու . . .	—	10—23 առ.
Սամորեղի .	12— 2	12—18	Գանձակ . .	12—20	12—48 զիշ.
Բիծն	1— 9	1—22	Թիֆլիս . . .	7—49	8—31 առ.
Սուրամ . . .	6— 8	6—11 երեկ.	Գօրի	10—56	11—
Միխայլովո .	6—23	6—33	Միխայլովո .	12—26	12—46
Գօրի	7—53	8— 2	Սուրամ . . .	12—58	1— 1
Թիֆլիս . . .	10—25	11—11	Բիծն	5—54	6— 9 երեկ.
Գանձակ . . .	6—20	6—39 առ.	Սամորեղի .	7—	7—20
Բազու	8— 8 երեկ.	—	Բաթում . . .	11—21 երեկ.	—

ԽԱՌՆ ԳՆԱՅՔՆԵՐ ԹԻՖԼԻՍԻ Լ ՍՈՒՐԱՄԻ ՄԷՋ

Կայարան	Գալիս է	Գնում է	Կայարան	Գալիս է	Գնում է
Սուրամ . . .	—	1—38 զիշեր	Թիֆլիս . . .	—	3—11
Միխայլովո .	1—50	2— 5	Գօրի	6—30 երեկ.	6—41
Գօրի	4— 6	4—30	Միխայլովո .	8—41	8—56
Թիֆլիս . . .	8—առաւ.	—	Սուրամ . . .	9— 8 երեկ.	—

ԽԱՌՆ ԳՆԱՅՔՆԵՐ ՍԱՄՏՐԵԻԻ Լ ՓՈԹԻ ՄԷՋ

Կայարան	Գալիս է	Գնում է	Կայարան	Գալիս է	Գնում է
Փօթի	—	8—45 առ.	Սամորեղի .	—	7—30 երեկ.
Սամորեղի .	11—39 առ.	—	Փօթի	10—24 երեկ.	—

КАВКАЗСКИЙ АДРЕСЪ КАЛЕНДАРЬ

Съ картою Кавказа продается во всѣхъ книжныхъ магазинахъ Тифлиса по 1 р. 50 к. За пересылку во всѣ города имперіи по 25 коп. 5—5

ОТКРЫТА ПОДПИСКА

на 1884 годъ
НА БОЛЬШУЮ ЕЖЕДНЕВНУЮ, ПОЛИТИЧЕСКУЮ, ОБЩЕСТВЕННУЮ И ЛИТЕРАТУРНУЮ ГАЗЕТУ
„РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“
ГОДЪ ПЯТЫЙ.

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:

Съ доставкою въ Москвѣ:		Съ пересылкою въ города:	
На 12 мѣс. 8 р. 50 к.	На 6 мѣс. 4 р. 50 к.	На 12 мѣс. 9 р. — к.	На 6 мѣс. 5 р. — к.
> 11 > 8 > — >	> 5 > 3 > 90 >	> 11 > 8 > 50 >	> 5 > 4 > 60 >
> 10 > 7 > 50 >	> 4 > 3 > 25 >	> 10 > 8 > — >	> 4 > 3 > 70 >
> 9 > 6 > 75 >	> 3 > 2 > 50 >	> 9 > 7 > 40 >	> 3 > 2 > 75 >
> 8 > 6 > — >	> 2 > 1 > 90 >	> 8 > 6 > 70 >	> 2 > 2 > — >
> 7 > 5 > 25 >	> 1 > 1 > — >	> 7 > 5 > 90 >	> 1 > 1 > 10 >

За границу: на 12 м. 17 р., на 6 м. 9 р., на 3 м. 5 р., на 1 м. 2 р.
Подписка принимается въ конторѣ изданія: Москва, Москворѣцкій мостъ, д. Н. П. Ланина, въ извѣстныхъ книжныхъ магазинахъ Москвы и С.-Петербурга и въ Парижѣ—Rue Clément, 4, Adam.
Гг. иногородные благоволятъ адресоваться преимущественно въ контору изданія „РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“
Редакторъ-Издатель Н. П. Ланинъ.
(3—15—10)